

Beszámoló az „Északi Régió projekt” csolnoki alprojektjéről

Május 19-én reggel 9:15-kor útnak indult kis csapatunk és az Árpád hídtól Csolnok felé vettük az irányt kísérő és szervező tanárunkkal, Antalné Tóth Tünde tanárnővel és Sáry József tanár úrral. Egy röpké óra alatt meg is érkezünk Dorogra, ahol már várt ránk egy másik busz.

11 óra magasságában leszálltunk a buszról, ahol egy nagyon kedves hölgy várt minket, hogy körbevezethessen a faluban. Elsősorban a tájházat néztük meg, ahol a helyi iskolából pár szorgos diák egy sváb kis jelenettel kedveskedett nekünk. A jelenetet természetesen kamerával rögzítettük. Ezután felkerestük a helyi kisboltot és megebédeltünk, majd egyből indultunk tovább a következő helyszínünk felé, ami nem más volt, mint az iskola.

Mindenki nagyon kedves volt velünk, pár ottani némettanárral is volt lehetőségünk társalogni, de ami miatt főképp az iskolába mentünk az a helyi német nemzetiségi viselet volt. Marika néni, aki rendkívül részletesen bemutatta nekünk a ruhadarabokat, Darvas Dórit be is öltöztette ezekbe. Ezek után meghívott minket magához, hogy a fejkendőjét is megmutathassa, így elindultunk hozzá. Útközben egy cukrászdába is betértünk, amit azóta is emlegetünk az isteni fagyijuk miatt. A Marika néninél eltöltött vendégség után egy erdei séta állt előttünk, hiszen a nap során megtudtuk, hogy Csolnoknak rendkívül sok bányája volt régebben és a helyiek nagy része a bányákban dolgozott, így a bányamúzeumot mindenképp meg akartuk nézni. Egy kedves ugyancsak volt bányász bácsika várt minket a múzeumban és egy 1-1,5 órás bemutatót tartott nekünk, ami mindenki figyelmét lekötötte.

Ez után a program után megrendeltük a vacsoránkat, ami nem más volt, mint pizza. Ezt a falu egyik parkjában fogyasztottuk el kellemesen és hangulatosan. A fárasztó nap után még volt egy programunk, a táncpróba. Itt megismerkedhettünk a helyi fiatalokkal és a tánc egyesület vezetőjével is, aki ugyancsak a DNG-ben végzett. Itt véget is ért az aznapi programunk, így elindultunk Dorogra, ahol a szállásunk volt. Nem sokkal a szállásra érkezésünk után mindenki nyugovóra tért, mivel elég fárasztó napunk volt, nagyon későn végeztünk. Szombat reggel megettük a reggelit a szálláson, majd egyből hazaindultunk, de tudtuk még nincs vége a Csolnoki kalandunknak, mivel a jövő heti csütörtökön még visszatérünk.

El is telt ez a röpké majdnem egy hét és azon kaptuk magunkat, hogy ismét utazunk le Csolnokra. A menetjegyekről szóló áfás számla sok helyen problémát jelentett, így a helyi buszokon kétszer is ingyen utaztunk, most is így volt. Dél körül érkezünk és ismét egy kedves hölgy várt minket és ugyanúgy a tájház fele indultunk el, viszont most helyi ételeket főzhettünk, ami egy elég tetszetős program volt, mivel senki se maradt éhes. Két ételt készítettünk, a babos tésztát és a paradicsomos hagymás tunkedlit. Ezek mind egyszerűen elkészíthető ételek voltak és mindegyikünknek nagyon ízlettek. Nagyon kíváncsiak vagyunk a kamerával készített felvételekre, mert Sáry tanár úrnak külön szívügye volt, hogy olyan helyen főzzünk, ahonnan egész Csolnokot belátni.

A főzés után a polgármesteri hivatalba indultunk, ahol a helyi nyugdíjas kör várt minket, és egy 1,5 - 2 órás kötetlen beszélgetésen vettünk részt. Ez a nyugdíjas kör igazi kuriózumnak számít. Általában 2 hetente szoktak összeülni a nyugdíjasok, és főként svábul beszélgetnek. Nagyon kedvesek voltak velünk, tanár úr a nyugdíjas körön belül működő énekkart meghívta az ősszel tartandó projektnapunkra.

Összegezve az egész projekt kirándulásunkat, számtalan élménnyel gazdagodtunk és nagyon nem bántuk meg, hogy jelentkeztünk, mivel nem csak jól éreztük magunkat, hanem sok új dolgot megtudhattunk a svábok életéről és szokásairól. Nagyon szépen köszönjük az iskolánknak a lehetőséget, nagyon hálásak vagyunk Sáry tanár úr szervező munkájának.

Kiss Bogi